

Kako postići „potpunu radost“?

Može li radost biti nepotpuna? Ona jest radost ili to nije. Ili smo zadovoljni u životu ili to nismo. Ipak vidimo da nam u današnjem evanđelju Gospodin Isus donosi pojam „potpune radosti“. Iz toga zaključujemo da postoji radost koja nije potpuna. Kako razlikovati potpunu i nepotpunu radost i zašto zapravo Isus govori o potpunoj radosti? *„To sam vam govorio da moja radost bude u vama i da vaša radost bude potpuna“*

(Iv 15,11). Isusove riječi:

„To sam vam govorio“

vrlo su važne jer iz njih zaključujemo da postoji razlog i cilj cjelokupnog Isusova navještaja čovjeku i čovječanstvu u cjelini. Isusovo Evanđelje i njegovo djelo spasenja ne postoje zato da se nađu „pri ruci“ kad ponestane drugih rješenja u životu ili za svaki slučaj jer „nikad se ne zna“. Nauk Isusa Krista i njegove Crkve uvjet je čovjekove sreće i smisla života. Isus je „u ono vrijeme“ govorio i činio, a i danas govori i čini samo zato što ljubi čovjeka i želi mu jedino sreću i to potpunu. Kako se do nje dolazi?

Čovjek svojim snagama, naporima i djelima može postići neki mir i smisao života te dostići čak i stanovitu sreću i radost. Bog to dobro zna, ali isto tako Bog dobro zna da se u čovjekovu srcu nalazi duboka čežnja za trajnom radošću kojoj nikad ne ponestaje goriva i energije. Usporedimo svoj život s utrkom formule 1. Tko pobjeđuje u utrci? Samo vozač onoga bolida čiji motor i gume mogu izdržati cijelu utrku. Kakvu korist ima vozač od motora ili guma koji prije kraja utrke jednostavno zakažu? Život je utrka koja ne traje dva ili tri kruga, već mnogo više. Čovjek koji se pouzda samo u sebe i svoje snage, koji gradi život na svojim talentima i sposobnostima te time želi postići sreću i smisao zapravo je poput vozača formule 1 čiji motor ne može izdržati cijelu utrku. Juri i prestiže sve oko sebe, ali u presudnom trenutku nastaju problemi i ono bitno počinje otkazivati te on ne stiže na cilj.

Isus nam danas govori o tome kako započeti utrku života, voziti je korektno i sretno stići na cilj. *„Kao što je Otac ljubio mene tako sam i ja ljubio vas; ostanite u mojoj ljubavi. Budete li čuvali moje zapovijedi, ostat ćete u mojoj ljubavi“*

(Iv 15,9-10). Prava i potpuna radost koju čovjek može spoznati i iskusiti u svom životu proizlazi iz susreta s Bogom koji čovjeka bezuvjetno i besplatno ljubi čistom ljubavlju. Nitko od nas ne treba učiniti baš ništa da bi ga Bog volio i obasuo svojim blagoslovom. Nije potrebno na tržištu tražiti i nabavljati neke najmodernije gume da bismo uspješno odvozili svoju utrku – dovoljno je prihvatiti one „gume“ koje nam daje Svevišnji. Božja je ljubav apsolutno neovisna o meni i mojim postupcima i ona nikada ne prestaje. Potrebno ju je prihvatiti kao osnovnu postavku svojeg života. Kao izvor iz kojeg sve crpim. Ne mogu zaslužiti Božju ljubav, mogu je samo zahvalno prihvatiti „ostajući u njoj“, kako mi Isus poručuje. „Ostati u ljubavi Božjoj“ znači odgovoriti na

Isusove zapovijedi od kojih je prva zapovijed ljubavi. Potpuna sreća nalazi se dakle u osobnom iskustvu da me je Bog prvi bezuvjetno ljubio i da je jedino što on želi da uvijek ostanem u toj ljubavi i stoga me poziva da je besplatno dijelim drugima:

„Ovo je moja zapovijed: ljubite jedni druge kao što sam ja vas ljubio!“
(Iv 15,12).

vlč. Borna puškarić, kapelan
13.05.2012.